

VÍKEND NA MORAVĚ

in.ihned.cz/cr

Akce

O víkendu 26. – 27. srpna se ve městě uskuteční 3. ročník mezinárodního open citybeach turnaje Klobucký plážák, tedy klání v plážovém volejbale. Podrobnosti o akci jsou k dispozici na www.beachvk.mitrnet.cz

Tentýž víkend začne v nedalekých Vizovicích tradiční **Trnkobraní**. Třicátý devátý ročník festivalu slibuje kromě koncertu několika hvězd české hudební scény i bohatý kulturní program. Například netradiční valašské sportovní disciplíny.

Nejatraktivnější expozici návštěvník nalezne ve druhé budově muzea, v Červeném domě.

Dům, kde kat nežil

V interiérech z 19. století se představují nejslavnější kloboucká řemesla: soukenictví, plátenictví a barvířství. Návštěvník může sledovat nejen dobové zařízení světnice či černé kuchyně, ale pozná i výrobní postupy zmíněných řemesel. A bude-li mít štěstí, uvidí i přímo tkaní na soukenickém stavu.

Největší rozmach zažilo řemeslo v 17. století, kdy se Klobouky staly centrem soukenictví. Výrobky klobouckých soukeníků putovaly hlavně za hranice. Obchodníci přijížděli na Valašsko z Uher, ale také až z Balkánu. Armádní zakázky na přelomu 19. století ještě zvýšily prestiž a prosperitu kraje.

Za podrobnější zkoumání stojí i samotný dům. V roce 1781 jej postavili soukeníční mistři

Stará radnice – dnešní muzeum – před ní stojí jeden z nejstarších pranýřů u nás.

ři Dobiáš a Benedikt Tomašítkové. Poznáte jej snadno. Má červenou fasádu a ze stěny domu trčí do ulice podivné korýtko. K němu se také vážou povídky, podle nichž v domě bydlel kat a korýtkem nechával vytékat krev popravených. Však také mnohý Klobučan tento dům nazývá „Katův dům“ či „Katovna“.

Je to ale jen povídačka. Klobouky své právo hrdelní ztráty roku 1754 dekretem Marie Terezie, což bylo celých 27 let před stavbou domu. A to nemluvě o tom, že ctnostní měšťané, kteří si postavili ve své době v Kloboukách nejvýstavnější bydlení, by se s katem, osobou beze cti, ani nebavili, natož aby jej zvali domů.

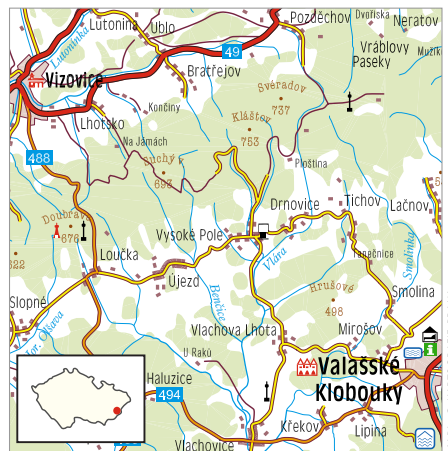
Korýtko mělo mnohem prozaičtější účel. Vedlo do kuchyně a sloužilo k vylévání splašků.

Domy jako ve Vídni

Nová éra se tady začala psát roku 1896. Rozsáhlý požár tenkrát zpusťoval půlku města. Mnozí lidé sice přišli o střechu nad hlavou, šanci projevit svůj talent ale dostal místní rodák, architekt Hubert Gessner. Jeho dílo je vidět i cestou od staré radnice k Červenému domu. Třeba budova současného městského úřadu, o kus dál se zase podepsal pod Brattmannovu vilu. To, co si vyzkoušel v Kloboukách, později zúročil v zahraničí. Gessner proslul jako jeden z těch, kteří vytvářeli architektonickou podobu Vídně první poloviny 20. století.

Jak se tam dostat

Už samotná poloha Valašských Klobouků napovídá, že cesta sem, na jižní Valašsko, zabere hodně času. Autem trvá z Brna dvě a půl hodiny. Možné je přicestovat i vlakem, protože Klobouky leží na takzvané Vlárské dráze. Z Brna jezdí i přímá autobusová linka, většina spojů ale odjíždí ze Zlína.

Rodnému městu ale opatřil kouzlo jinde nevidané. Na stejné ulici stojí honosné secesní domy, které by mohly zdobit klidně pražské ulice, a zároveň tradiční valašské dřevěnice, které obývali chudí. →

FOTO: WWW.SLOVACKO.CZ

Kam s dětmi

Přímo ve Valašských Kloboukách, v ulici Partyzánská, je možné se zchladit na koupališti. Otevřeno mají až do sedmi hodin večer, ve středu a v pátek se ale zavírá až v deset hodin večer – bazén mohou navštívit příznivci večerního koupání. Děti zaplatí za vstup deset korun, dospělí dvakrát tolik.